

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 17 / ČÍSLO 4 / PROSINEC 2013

Milý Bože,
mám tě pořád rád ale úplně nejvíce váno-
cích!

Libor

MILÝ BOŽE,
DEJ PROSÍM, JEŠTĚ
NĚJAKÝ SVÁTEK MEZI
VÁNOCÍ A VELIKONOCÍ.
TEĎ TAM NENÍ, NIC, CO
BY ZA TO STALO.

VASEK

Milý Bože!

Vánoce by měly
být důvo prosože
děti nemůžou přece
vydržet být tak
dlouho hodné.

Živá Bělka

Advent – čekáme Kristův příchod

Iz 52;1-10

„I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha“

Čím může být toto období čtyř nedělí před Vánocemi pro nás přínosné, oslovující? Opravdu stačí si jen patřičně navodit adventní „atmosféru“ třeba tím, že si vyrobíme adventní věnec nebo svícen? K čemu nás tento čas může inspirovat? Psát o hektických nákupech a nervózním shánění dárků už myslím není tolik aktuální, zvlášť když letošní Vánoce budou pro mnohé poněkud skromnější. Nechal jsem se tedy raději inspirovat Izaiášem. Ten dokázal povzbudit svůj lid, i když prožíval těžké chvíle. Ne každý vnímá adventní čas jako příjemnou příležitost ke snění a radostným přípravám, zvlášť pokud ve svém životě prožívá něco, co jej zrovna nemotivuje k přípravám na Vánoce. Možná, že něco podobného prožíval Izrael během svého zajetí v Babyloně anebo v otroctví v Egyptě. A právě v této těžké chvíli zazní prorocká slova: **„rozraz pouta na své šíji zajatá dcero sijónská“ (označení Izraele)**. Z kdysi příjemného egyptského azylu se Izraeli stalo těžké otroctví. Tak to někdy bývá i v našem životě. Dostali jsme se do problémů, pak se naskytlo snadné řešení, zdálo se to jako pohádka, snadno jsme přistoupili na všechny podmínky, vždyť smlouva vypadala tak slibně. Ze začátku to bylo moc příjemné, ale pak, pak došlo na splácení starých dluhů. A najednou jsme se uprostřed svých růžových snů ocitli v zajateckém táboře. Začalo peklo na zemi, zoufale jsme začali hledat východisko, ale zjistili jsme, že jsme dobře střeženi a ze všech stran obklíčeni. Bylo to beznadějně a zdálo se, že neexistuje cesta ven. A pak se to stalo! Jednoho dne strážé na hradbách zbystřily pozornost - k městu se někdo blíží! Z hradeb bylo slyšet: „Hospodin se vrací na Sijón“! Celé město jakoby dostalo neviditelnou dopingovou injekci. Na nárožích se začaly shlukovat skupinky lidí. Ozývalo se z nich: „Tak přece přišel, už jsme si skoro mysleli, že je to jen jedna z těch starých bájí, které vypráví maminky dětem na dobrou noc“. Z hradeb se brzy ozvalo: „Už jde, pojďme ho přivítat!“ Všichni se tlačili k bráně. A skutečně, do Jeruzaléma se blížil hlouček veselých a radostně povykujících lidí, volali něco jako: „Hosana“ a mezi nimi přijížděl nějaký nenápadný mladý muž na oslátku.

„Slyš! Tvoji strážní pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón.“ (Iz 52;8)

Milý čtenáři, možná že i ty prožíváš něco podobného, jsi obklíčen svými starostmi, připadáš si jako zajatec uprostřed dobře střeženého tábora, toužíš po skutečné svobodě. Tu ti nemohu nabídnout, sám jsem ji získal darem. Existuje k ní ale cesta, zná ji ten nenápadný mladý muž, který přijel v doprovodu svých učedníků do Jeruzaléma, Ježíš Kristus, Boží Syn. On ti ji může nabídnout, vysvobodil už mnohé. Pokud tě něco trápí a svazuje, zkus se mu s tím svěřit například v modlitbě:

Adventní modlitba:

Pane Ježíši Kriste, v poslední době se mi zdá, že se můj život smrškl v jeden nekonečný kolotoč prací a povinností, které jsem kdysi dělal pro své bližní s láskou a s nadšením. Najednou se mi ale staly otrockou povinností. Nechci, aby to tak bylo, ale neumím si pomoci, potřebuji, abys mne znovu osvobodil ze všech mých zklamání, únavy a sebeobviňování. Proto se o tomto adventu rozhoduji znovu ti otevřít dveře. Chci tě znovu vyhlížet a očekávat, upřímně a dětsky, s důvěrou, že ty mě znovu naplníš svou radostnou nadějí a ujištěním o své přítomnosti. Toužím prožívat pravou adventní radost, se kterou se znovu začnu těšit i na svátek tvého narození. Prosím vstup znovu do mého života s mocí a silou tvého Ducha, který mě může naplnit a vyzbrojit do dalších bojů víry. Amen

R. Rosický

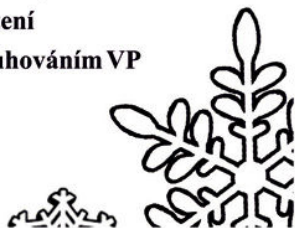
ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ PROGRAM v evangelickém kostele na Husově náměstí

1.12. - 1. adv. neděle	9.45	bohoslužby s VP
	17.00	1. adv. koncert
2.12. - pondělí	18.00	ekumenické modlitební setkání v CČSH, Horova ul.
8.12. - 2. adv. neděle	9.45	bohoslužby
	16.00	2. adv. koncert
10.12. - úterý	17.00	Mgr. Svatopluk Chlápek, ředitel CZMŠ Krnov adv. večer s hostem, povídání o Ukrajině
15.12. - 3. adv. neděle	9.45	bohoslužby
	16.00	3. adv. koncert
17.12. - úterý	17.00	večer při svíčkách - adv. zastavení - R. Rosický
22.12. - 4. adv. neděle	9.45	Dětská vánoční slavnost - (divadelní představení „Návrat do ráje“)
24.12. - úterý	22.30	Štědrý den - Půlnoční bohoslužba
25.12. - středa	9.45	Boží hod vánoční - bohoslužba s vysluhováním VP
29.12. - neděle	9.45	bohoslužba (poslední neděle v roce) br. f. J. Lukáš
31.12. - úterý	17.00	Silvestrovské přátelské posezení
5.1.2014 - neděle	9.45	Novoroční bohoslužba s vysluhováním VP

Adventní a vánoční bohoslužby a biblické hodiny v diaspoře:

Krasov	3.12. úterý	13.00	bibl. hodina
	18.12. středa	13.00	vánoční bohoslužba
Brantice	11.12. středa	17.00	bibl. hodina

Víkend na horách s Alfou.

Od 25.9. do 4.12.2013 probíhají v krnovské Rodinné kavárně na Dvořákově okruhu Alfa kurzy s podtitulem „Zveme Česko na večeři“. Jedná se o křesťanskou iniciativu probíhající na 160 místech ČR. Zahrnuje celkem 11 večerů, během kterých mají pozvaní hosté možnost se seznámit se základními principy křesťanské víry a být pozváni do osobního

vztahu s Ježíšem Kristem. Na organizaci Alfa kurzů v Krnově se podílejí křesťané Českobratrské církve evangelické a Křesťanského společenství.

Součástí Alfy byl víkendový pobyt, uspořádaný 8.-9. listopadu 2013 na apartmánu Pavla a Ljuby Kielarových v malebném prostředí Malé Morávky. Obklopení lesy, přílehlým výběhem s koněm, králíky a ostatními prvky agroturistiky to byla možnost vystoupit z každodenního shonu a prožít víkend v podzimním prostředí Hrubého Jeseníku.

Setkání začalo společnou večeří v příjemné atmosféře rodinného prostředí, která nás provázela během celého pobytu. U velkého, slavnostně prostřeného stolu, jemuž vévodila kytice řezaných růží, za tónů jemné hudby, probíhaly první, počátku trochu

nesmělé rozhovory zúčastněných, jež se přenesly do společného večera, zaměřeného na vyučování o uzdravení, završené svědectvími a kontrastujícím filmem křesťanského misionáře bez končetin Nicka Vujicice: *The Butterfly Circus*. Pokračovalo se soutěží a páteční večer uzavřel blok chval.

Následujícího dne, během dopolední procházky přírodou, jsme dokonce i s invalidním vozíkem dosáhli „vrcholků“ ski areálu Avalanche, kde jsme byli odměněni výhledem na podmračený reliéf Velkého kotle a přes horizont protilehlého bruntálského Uhlířského vrchu. Sobotní oběd s rozhovorem hostitelů a jejich úsměvnými vzpomínkami na historii života víry v období totality, jejich současnými zkušenostmi, ale i cestovatelskými zážitky, nám zpříjemnil téměř celé odpoledne. Po rozloučení s Kielarovými jsme se ještě alespoň na skok zastavili do Karlovy Studánky, odkud jsme v podvečer zamířili do našich domovů.

Bylo řečeno, že Alfa je příležitostí navázat vztahy a její motto je „Prozkoumat smysl života“. Snad (a nejen) víkend tento cíl alespoň zčásti naplnil. Možná se v průběhu Alfy něco nového zrodilo: myšlenky, poznání, postoje, vztahy... a proto do Alfy vstupujeme.

Ve finišující Alfě bych chtěl poděkovat všem, kteří se na její realizaci jakýmkoli, byť sebemenším způsobem podíleli. Každé ochotné srdce nalezne odměnu.

Jiří Hlaváč

Výzva pro ochotná srdce

Nevím, jak jinak vás všechny mám pozvat na cestu dobrovolnictví! Již půl roku pracuji coby sociální pracovnice v Domově jistoty Devětsil na Rooseveltově ulici v Krnově. Jedná se o zařízení se zvláštním režimem, kde se pracovníci věnují převážně seniorům, kteří už potřebují stálou péči druhé osoby. Bylo pro mě velkým přínosem setkat se s nabídkou dobrovolnictví, které formálně zajišťuje Slezská diakonie. Diakonie do našeho domova shání dobrovolníky především z řad studentů středních škol. Dobrovolníci se pak mohou na oplátku účastnit zdarma zajímavých kurzů, které pořádá diakonie. Funguje to, dá se říci, dobře. Proč vás tedy oslovuji?

S mým příchodem do domova se otevřela možnost sloužit obyvatelkám duchovně, protože některé v této oblasti doslova strádají. Poté, co jsem začala číst biblická hesla na úvod dne, mluvila jsem o smyslu bytí a o tom, že tady na zemi náš život nekončí, otevřeně jsem se přiznávala ke své víře, se začaly dít věci. Jedna žena, vírou nedotčená, se například ohrazovala, ale byla ochotná k diskusi i pozdější modlitbě. Mnohé ženy však s křesťanstvím mají zkušenosti z mládí a je na co navázat při vzpomínání. Jiná žena za mnou přišla s prosbou o večerní modlitbu, to však já už v práci nebývám. Napadlo mě, že pokud má někdo z vás chuť a hlavně čas najít si 1x týdně 1 až 2 hodiny na klidné rozhovory, modlitby (někdy i katolické), čtení klasických pohádek, naslouchání, pak bude křesťanská služba v domově posílena. A nebude záviset pouze na mně, naopak - využijeme potenciál, který díky Pánu máme. Oslovuji vás taky proto, že vy již máte životem nabyté zkušenosti, máte různé dary a umíte se vcítit do starého člověka. Jedná se o službu bez nároku na finanční odměnu, ale často se naváží velmi hezké vztahy, které jsou přínosem oběma zúčastněným - dobrovolníkovi i klientovi.

Ještě na závěr uvedu pro upřesnění několik vět o dobrovolníkovi:

- dobrovolníkem se může stát člověk starší 15ti let, horní hranici zákon neudává
- je důležité, aby se dobrovolník cítil v tom, co dělá, dobře, nesmí být k ničemu nucen
- orientuje se na tady a teď, měl by mít na vědomí, že nezachrání svět, ale přispěje svým dílem
- přichází jako návštěva a má velikou šanci přinést do zařízení „běžný vztah“, radost, zájem, informace zvenčí a většinou se mu daří uživatele aktivizovat, vyvolat u něj zájem o sebe i o okolí
- dobrovolníci mají za úkol naplňovat dny klientů životem a nikoli život dny, chodí na službu, když se na to cítí nebo ví, že na ně někdo konkrétní čeká.

Pokud vás článek oslovil a chtěli byste se zapojit nebo vědět víc, neváhejte mě kontaktovat. Zjistíte, že jsme jako křesťané velmi důležití a máme druhým co nabídnout.

elena.hlavsova@gmail.com

3x13 věřících osobností

Paprsek lásky Zdeněk Matějček 1922-2004

Nedlouho po skončení druhé světové války začal v Československu vznikat zájem zřídit zvláštní osady rodinného typu pro děti, které žijí bez svých rodičů. Byli to pánové MUDr. Jiří Dunovský a PhDr. Zdeněk Matějček, kteří stáli za zrozením něčeho nového a záslužného. První česká S-O-S vesnička byla vybudována roku 1960 v Doubí u Karlových Varů. Jejich projekt se podařil.

Zdeněk Matějček studoval na filozofické fakultě češtinu a fyziologii, později působil především jako psycholog. V této době, kdy u nás měla zelenou kolektivní výchova, si Z. Matějček s Josefem Langmeierem dovolili napsat knihu - Psychická deprivace v dětství - o dětech, které trpí nedostatkem psychologických a sociálních potřeb. Kniha přispěla k zásadní a nové podobě zákona o rodině 1964. Také další publikace - Rodiče a děti, Co děti potřebují - jsou důkazem základních potřeb duševního rozvoje dítěte. Pracoviště, kde byl Z. Matějček zapojen, bylo několik - pražský sociodiagnostický ústav, dětská klinika v Krči, psychiatrické centrum Praha, centrum Paprsek.

Matějčkova píle však nebyla doceněna. Cestu za hranice otevřel až film Děti bez lásky. Film měl německou a anglickou verzi a v zahraničí upoutal velkou pozornost. Z. Matějček byl pozván do sekce Světové rady církví v anglickém Brightonu a začal sklízet zahraniční uznání. Nikdy se netajil křesťanským smýšlením a tím, že je presbyterem v evangelické církvi. Neodmítal pozvání do sborů, na jeho přednášky přicházelo množství posluchačů.

Od Matějčka jsme se dozvěděli o otáčivém tornu, umístěvaném na klášterních vratech - předchůdci dnešních babyboxů.

Doktor Matějček celý život kolem sebe šířil paprsky lásky a dobrotivosti. Oblíbil si nápis, který četl na klinice v americkém Minneapolis: „Vyléčit někdy, ulevit často, potěšit vždycky“.

Bratr Matějček tvrdil, že děti, které jsou vychovávány v duchu křesťanství a víře v Boha, mají nezpochybnitelnou životní oporu.

připravila M. Čičmanová

Pán Bůh nás má rád

Padá snížek padá sníh
fouká meluzína
a ve vločkách sněhových
přišla bílá zima.

Na talířku ovoce
a na dveřích čárky,
brzy budou Vánoce
a pod stromkem dárky.

Brzy bude Štědrý den
a už léta mnohá
chválí lidé s úžasem
štědlost Pána Boha.

Děťátko dal lidem všem
světlo v temných nocích.

Přišlo na naši zem
právě o Vánocích.

Rozhovor s ...

Rozhovor s paní Mgr. Zlatou Čajanovou, vedoucí střediska Betlém ve Valašských Kloboukách

Co pro Vás znamená Betlém?

Betlém je pro mě místo, kde jsem začala před 5 lety pracovat. Bylo to pro mě první zaměstnání, tak bych to přirovnala jako k první lásce. Ono se říká, že na první lásku se nedá zapomenout a u mě se to úplně naplnilo. Jak už jsem řekla, do Betléma jsem nastoupila v roce 2009, začala jsem pracovat jako sociální pracovnice. Pracovala jsem zde necelých dva a půl roku, pak jsem odešla do jiného zaměstnání a jsem zde opět od 1.3. letošního roku, protože láska k Betlému zvítězila nad jinými zájmy. Využila jsem příležitosti. Takže Betlém je pro mě velká láska, ale dovolím si doplnit, že i velká láska dokáže někdy potrápit.

Měla jste někdy pocit, že jste úplně vyčerpaná, bez cíle a chtěla jste říct NE?

Myslím si, že každý z nás má občas takový pocit, pokud se něčemu věnuje delší dobu, vkládá do té věci sebe. Čas od času přijde ten moment, takže i mně se to občas stává, ale snažím se to nějak rozumně vyřešit. Vezmu si dovolenou, někdy mám pocit, že jsem na Betlémě stále. Přijdu domů a v noci se mi zdá, že řeším něco s klienty, a pak jdu zase do práce a v noci se mi zase zdá o Betlémě. V tomhle mi opravdu pomáhá dovolená, ale také vím, že mám na středisku spolehlivé pracovníky, se kterými můžu náročnější situace vyřešit společně.

Jak umíte relaxovat?

Jak už jsem nakousla, mám ráda fyzické práce, takže jdu udělat něco na zahradu nebo doma, také ráda čtu - u čtení se dají myšlenky od Betléma taky na chvíli odvést, a také ráda cestuji. Mám ráda Českou republiku, především Moravu, miluji folklór, takže se občas vydám na místa, kde se turisté nehnou,

takže i ráda cestuji po těch méně známých památkách. Také ráda trávím čas s kamarády a rodinou.

Jaké máte pracovní vize do konce roku?

No vize mám, nedá se říct, že jen do konce roku. Pár věcí by se tady mělo ještě doopravovat. Co se týče materiální stránky, máme tady nějaké věci, které se budou opravovat, ale to zatím nebudu prozrazovat. Pak mám na zářij naplánovaný kurz pro pracovníky od lektora, kterého velice dobře znám, takže se těším. A potom, v hlavě si nosím nápady na výlety s klienty, ale to si s dovozením nechám taky pro sebe, abych klienty měla čím překvapit. Aktuálně se těším na plánovanou exkurzi do sociálního ústavu v Habrovanech, bude to s klienty a s pracovníky. Taková celková vize je žít takovou betlémskou každodenností s pohodou a vědomím, že to někam vede.

Dělaly se nějaké úpravy na Betlému v posledních pár letech?

Můj předchůdce rozšířil koupelny a zabudoval zvedací systém Roomer. Systém, jímž se dá pomocí kolejové drážky na stropě klient přemístit po celé místnosti, aniž by se namáhala záda pečovateli. Také se dělaly úpravy na druhé části budovy a před pár lety se spravovala střecha.

Jaké úpravy byste chtěla udělat Vy?

Do budoucna bych chtěla vybudovat systém Roomer i do pokojů klientů. Hlavně tam, kde se pečovateli nejvíce namáhají se zvedáním klientů.

Myslíte, že by jste od magistrátu města Brna nedostala po vypsání projektu žádné finanční prostředky?

Tam to není tak jednoduché, protože magistrát na tyto věci nepřispívá. A pokud ano, tak organizací ve městě. A vzhledem k tomu, že my už jsme dál (Valašské Klobouky), tak to

jako správnou cestu nevidím.

Chystá se teď nějaká větší oprava?

Ne, teď se budou dodělavat jen maličkosti. Jako například domalování potravinového sklepa. Ještě bych určitě chtěla, ať se vymaluje chodba mezi halou a jídelnou.

Avy jste nezisková organizace?

Ano, Betlém je státní nezisková organizace a je součástí Diakonie Českobratrské církve evangelické.

Už se vám přihlásil někdo na místo pečovatele, které jste měli volné?

Přišlo mi více životopisů. Hlásí se o to místo ženy i muži, ale musím říct, že mužů se hlásí mnohem méně. Mám si z čeho vybírat, tak uvidíme.

Co v sobě člověk musí mít, abyste si řekla, že ho vezmete?

No to je velmi těžká otázka. Výběr zaměstnance je pro manažera velmi náročný. Jedná se o to, že spousta věcí se nedá hned vidět. Když přijde zájemce o práci, tak se snaží zaujmout co nejlepším dojmem. Z toho důvodu si je zvu na pohovor a poté na týdenní až dvoutýdenní dobrovolnickou zkoušku, abych si je trochu oklepla a viděla v praxi. Dále je pro mě důležitý názor klientů, o kterého se budoucí zaměstnanec staral. Také mě zajímá názor pečovatelů, jak se jim s budoucím zaměstnancem spolupracovalo. Je to takový delší proces. A co by měl mít? Určitě by měl mít vztah k obyvatelům Betléma a také k hostům, měl by být pracovitý, spolehlivý a měl by samozřejmě respektovat, že jsme křesťanská organizace. To neznamená dát se na víru, ale tolerovat duchovní program, který tady máme. Neměl by mít problém doprovázet klienty na bohoslužby nebo na duchovní program v rámci výkonu své práce. Také by měl být schopný spolupráce, jedná se o to, že pečovatelé by si měli navzájem pomáhat, aby byli schopni pomoc přijmout, a také ji nabídnout.

Stalo se Vám někdy, že byste někoho nepřijala?

Tím, že jsem tady od 1.3., mě teď čeká první výběrové řízení.

Ve Vaší funkci musí být člověk s magisterským titulem? (vedoucí celého střediska)

Budu vycházet z toho, do jakého výběrového řízení jsem se hlásila já. V podmínkách bylo vyšší nebo vysokoškolské vzdělání v pedagogické nebo zdravotnické oblasti, případně středoškolské vzdělání a 5 let praxe, takže ty naše podmínky byly nastavené poměrně pružně a mohl tedy uspět i člověk se středoškolským vzděláním a odpovídajícími roky praxe.

A Vy jste splňovala toto kritérium?

Ano, já mám magisterský titul, který jsem získala po studiu sociální práce v Brně na Masarykově univerzitě na fakultě sociálních služeb.

Co Vás do sociálních služeb přivedlo?

Už na gymnáziu jsem se rozhodovala a zvažovala jsem dvě cesty. Buď kariéru pedagogickou nebo kariéru v sociálních službách. Tehdy mi třídní učitelka poradila, ať jdu na školu sociální, že by to bylo pro mě lepší, že má pocit, že se umím k lidem chovat hezky a že s nimi dokážu i komunikovat. Hned na první pokus jsem se dostala do Olomouce, kam jsem moc chtěla.

Děkujeme paní Zlatě Čajanové i Jirkovi Vasiliadisovi, který byl v Betlémě na odlehčovacím pobytu a napsal pro nás tento rozhovor. Paní Zlatě i celému Betlému (i ostatním střediskům diakonie ČCE) přejeme Boží posilu a požehnání. Ať se vám daří, chceme i na vás myslet na svých modlitbách...

Více o Betlémě najdete na:
<http://www.betlem.org>.

*připravil Jiří Vasiliadis,
doplnila redakce Dobrého pastýře*

Nenadávej na poměry... Adoptuj si politika

Vize:

Naším cílem je motivovat lidi k modlitbě za konkrétní politiky, kteří v poslanecké sněmovně, senátu, vládě a ve funkci prezidenta ČR rozhodují o zákonech a o směřování naší země. Nejde nám o propagaci jednotlivých politických stran ani o prosazení jakéhokoli politického názoru. Jako křesťané věříme, že tím, že se sjednotíme v modlitbě, můžeme ovlivnit, co se v naší zemi děje. Věříme, že Bůh touží po tom, aby křesťanské hodnoty jako spravedlnost, čestnost či úcta k životu, byly respektovány i na politickém poli. Uplatňování těchto hodnot máme od politiků očekávat. Místo neustálé kritiky a odmítání politiky chceme zaujmout postoj, který bude odrážet zodpovědnost za naši zemi a za její budoucnost.

Jak se zapojit:

Modlitební kampaň Adoptuj si politika navazuje na kampaň Modlitby za poslance a senátory, kterou od 90. let minulého století koordinovala Křesťanská misijní společnost. Pojetí i grafika kampaně jsou se svolením převzaty ze stejnojmenné slovenské kampaně www.adoptujsipolitika.sk, kterou zastřešuje Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže. Na Slovensku byla kampaň spuštěna 1. ledna 2013, v den 20. výročí vzniku Slovenské republiky, v Česku 17. listopadu 2013. Do kampaně se dá zapojit registrací modlitby za konkrétního politika. Jestliže se do modliteb zaregistruje víc lidí, než je celkový počet politiků, bude možné si vybrat i politika, za kterého se už někdo modlí. Do té doby je třeba vybírat z politiků, za které se nikdo nemodlí. Kdo se do kampaně zapojí, přijímá závazek denně se za svěřeného politika pět minut modlit. Doporučená doba adopcí je půl roku. Po uplynutí šesti měsíců je modlitební závazek možno prodloužit, nebo zrušit. Způsob modlitby není předepsaný. Zapojení se mohou modlit dle vlastního uvážení, ať už převzatými modlitbami, vlastními slovy apod. Lze připojit i půst.

Cíle:

- aby křesťanské hodnoty jako spravedlnost, čestnost, úcta k životu aj. se v politice staly samozřejmostí

- aby se křesťané sjednotili v modlitbě a přinášeli do České republiky Boží království

- aby z úst obyvatel Česka zmizely nadávky a další projevy arogance, a aby národ místo toho začal státním představitelům projevovat stejnou lásku, jakou jim prokazuje Bůh

- aby si lidé vytvářeli pravdivý obraz o politickém dění v České republice a aby se do tohoto dění podle svých možností zapojovali s úsilím o spravedlnost a pokoj

- aby v politice vycházely věci na světlo a byly nazývané pravými jmény

- aby představitelé státu měli bázeň před trojjediným Bohem, kterému všechno patří a na základě toho přistupovali ke svým funkcím a přijímali je jako službu druhým

modlitba za politika (příklad):

Nebeský Otče, jsi Pán pánů, Král králů i Autorita autorit. Proto tě prosím za (JMÉNO POLITIKA). Dej se mu poznat jako Pravda, která mu pomůže žít život ve Světle. Daruj mu živou a pevnou víru, která odolá nesprávným názorům panujícím v našem světě. Naplň ho odvahou prosazovat spravedlnost, čestnost, pokoj a další tvé principy a hodnoty tam, kde pracuje a žije. Povzbud' ho, aby hledal pravdu a aby ji šířil všude, kde je to možné. Pomáhej mu, aby byl vnímavý a citlivý k potřebám druhých. Požehnej i jeho rodině a jeho blízkým láskou, pokojem a radostí. Prokaž mu Pane své veliké milosrdenství. Amen.

Připojit a zaregistrovat se do této iniciativy lze na: <http://www.adoptujsipolitika.cz>

připravil R. Rosický

VÁNOCE 1944

O Vánocích v roce 1944 mně bylo tři a půl roku, bydleli jsme pod 88,5 metrů vysokou věží kostela svatého Petra a Pavla v Čáslavi. Tatínek byl totálně nasazen v německém Plavně. Maminka pomáhala dědečkovi v obchodě s papírnictvím a knihami na náměstí Jana Žižky z Trocnova. Babička měla nemocné oči, a tak mě svěřili do tehdejší mateřské školky - „Dětské útulny“. V útulně o nás pečovaly řádové sestry, učily nás písničky a básničky, chodili jsme na vycházky. Docházku do školky nám často přerušilo houkání sirény a přelety letadel, to jsme se pak museli schovat ve sklepech. Sestry s námi nacvičily dětské divadlo, se kterým jsme vystoupili v listopadu v Divadle J. Dusíka.

V prosinci se vždy konaly vánoční besídky s vystoupením dětí pro rodiče. Děvčátka představovala andělíčky a chlapci koledníky, nechyběly české koledy. Za výtěžek z divadla nám sestry nakoupily pod

vysoký vánoční strom panenky, kočárky a koníky pro chlapce. Po programu jsme dostali voňavý čaj a perníček. Byl poslední rok války, ale pro nás děti se dospělí snažili vytvořit kouzlo Vánoc.

M. Šimarová

Také letos

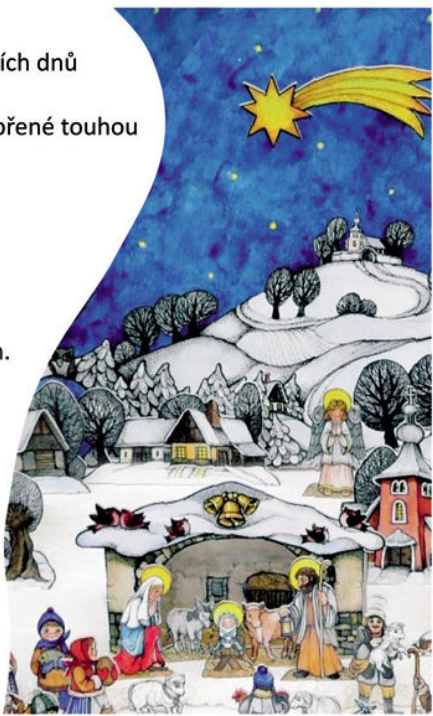
Také letos jsi napnula kotevní lano mezi kolíky všedních dnů
a pak dokořán jsi otevřela okna letícím ptákům.
Tvé dlaně navyklé věšet plachty utkané láskou a zkypržené touhou
dnes zavěsily znamení Vánoc.

Nejprve svatou rodinu ve skalnaté sluji,
pak vánoční stromek a jmelí
a třpytivé hvězdy lesklého staniolu.
Chaloupky české vsi s Ladovým kostelíkem
i zasněžené pláně Vysočiny.

A nakonec bělavou holubičku se sladkým tajemstvím.
Připoutala jsi lehké čluny s nákladem lidských slov –
němých svědků, že nejsme sami.
Znovu jsi otevřela vánoční galerii dávných příběhů.
Jaká to řada poutníků se ubírá s námi k jeslím...

S nimi budeme zpívat vánoční chvalozpěv:
Kristus se narodil!
Pokoj mezi lidmi!
Bůh má v nás zalíbení.

(z knihy „Variace na jediné téma“, Pavel Smetana)

Narozeniny ve sboru

Nauč nás počítat naše dny, at' získáme moudrost srdce. (Žalm 90,12)

Milí bratři a sestry, dovolte mi, abych vám všem, kteří v období leden až březen 2014 budete slavit své narozeniny, za celý sbor a redakční radu blahopřála. Přeji vám pevné zdraví, Boží ochranu, jeho stálou blízkost a hojnost Božího požehnání.

leden:

Jaroslav Sedláček
Anna Murtingerová
Zuzana Hazan
Jindřich Galda
Vladimír Vašíř
Ester Tylečková
Daniel Zmrzlík
Anežka Bolková
Karel Tyleček
Marie Čepová
Zdeňka Odstrčilová
Milada Pecháčková
Jiří Švéda

únor:

Jan Kielar
Zbyšek Pecháček
Ludmila Lukášová
Denisa Vyroubalová
Marie Bajtková
Anna Kroupová
Daniel Marek
Josef Dolek
Viktor Tyleček
Veronika Ničmanová
Rudolf Šrajbr
Rostislava Rollerová

březen:

Radovan Vladík
Lubomír Horák
Erik Svítal
Soňa Lukášová
Petr Malík
Antonie Ničmanová
Patrik Lukáš
Eva Velíšková
Rostislav Lukáš
Milada Nálepová
Hana Kornelová
Jana Šrámková
Jana Švédová
Milada Andělová
Milan Swider
Eliška Davidová

připravila Eva Roztomilá

Vzpomínka na Zdeňka Mikuleckého

V sobotu 12. října 2013 jsme se rozloučili po nečekaných zdravotních komplikacích s naším milým bratrem Zdeňkem Mikuleckým.

Zdeňkovo životní poslání bylo už od počátku pomáhat druhým kolem sebe. Také své rodiče doopatroval až do jejich smrti, nezbyl mu ani čas najít si životní partnerku. Po smrti rodičů se mu hodně věnovala rodina jeho sestry Hanky, která jej často brávala sebou a tak s nimi trávil hodně času. Ve svém okolí, rodině, a také v našem ev. sboru, byl znám jako velice nezištný a obětavý člověk. Zejména v posledních letech, když už nemohl najít zaměstnání, pomáhal alespoň všude kde se dalo. Mnozí z nás ho znají jako pracanta, na kterého se dalo spolehnout. Ochotně pomáhal také svým sousedům, kteří na něj rádi vzpomínají, měl totiž velký smysl pro humor a všude kam přišel bylo veselo. V poslední době se také hodně spřátelil s rodinou Zmrzlikových z našeho ev. sboru, kteří jej v podstatě přijali skoro jako člena své rodiny.

Na Zdeňkově smutečním oznámení je krásný verš z Jan. ev. 11:25: „**Ježíš řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byť pak i umřel, živ bude.“**“ Z toho cítíme velikou naději. Jde o to, abychom tak veliké a nádherné zaslíbení nenechali jen tak bez povšimnutí ležet. Jde o to, abychom toto oslovení Boží láskou ve svém životě nepromeškali. Kolik času na to vlastně máme? Někdy slyšíme - s Pánem Bohem na mě teď nechod'te, teď na to nemám čas, snad až někdy v důchodu. Opravdu máme tolik času?

Jeden student prý přišel za svým věřícím profesorem a zeptal se ho: „Pane profesore, kolik času potřebuji na to, abych si dal s Bohem své věci do pořádku?“ Profesor mu odpověděl: „stačí jen několik minut“. Student poděkoval, otočil se a chtěl odejít. Když už bral za kliku u dveří, profesor na něj ještě zavolal: „A víte kolik minut vám ještě v životě zbývá?“

Každý z nás máme vyměřen jen omezený čas a není ho zas až tak mnoho, abychom mohli mávnout rukou a říct: „Na mě s tím ještě nechod'te“. Důležité je, abychom využili nabídky Božího milosrdenství a odpuštění, které nám nabídl Pán Ježíš, když na kříži umíral za naše hříchy. Máme naději, že se s tímto milosrdenstvím setkal i Zdeňk. Nevíme proč si jej Pán zavolal tak brzy. Prorok Izaiáš píše: „Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.“ (Iz55:8-9) Jeho smýšlení s námi je ale o dobrém, ne o zlém. Není na nás, abychom posuzovali Boží vůli, pro nás je důležité, abychom dobře využili ten čas, který nám ještě Pán Bůh dává. Jak píše Izaiáš: „Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho dokud je blízko.“ (Iz55:6)

R. Rosický

Adventní (autor neznámý)

Jak jen toužím, abys prožil advent.
Jak jen toužím u tebe bydlet,
žít důvěrně s tebou a sdílet všechna tvá břemena.

Vždyť ti jdu vstříc ve všech tvých přáních.
A přece jsem ti ještě nikdy nesměl žádné splnit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím, abys prožil advent.
Jak jen toužím znovu se zrodit ve tvém městě, tvé ulici,
ve tvém domě a ve tvém srdci.

Vždyť ti jdu vstříc od věčnosti k věčnosti.
Ale hledám jen tebe.
Já, tvůj Bůh.

Úsměv

Úsměv nestojí nic a přináší mnoho.

Obohacuje toho, kdo ho přijímá,
aniž by ochuzoval toho, kdo ho daruje.

Trvá chvilku, ale vzpomínka na něj bývá stálá.

Nikdo není tak bohatý, aby se bez něj obešel
a nikdo není tak chudý, aby ho nemohl darovat.

Úsměv vytváří v domově štěstí,
ve starostech je oporou,
citlivým znamením přátelství.

V únavě přináší odpočinek.
Ve znechucení vrací odvahu.

V zármutku je útěchou a pro každou
bolest přirozeným lékem.

Je dobře, že si ho nelze koupit,
ani půjčit, ani ukrást, protože má
hodnotu okamžiku, kdy se daruje.

A kdybys potkal někoho,
kdo by neměl pro tebe úsměv
ačkoliv na něj čekáš,
buď velkodušný a oblaž ho svým úsměvem,
protože nikdo tak nepotřebuje úsměv
jako ten, kdo ho nemá pro druhé.

Vánoční zvěst

Jaké by to byly Vánoce, kdybychom
si nepřipomněli narození Děťátka, které
změnilo běh lidských dějin?

To Dítě, které se narodilo jedné tiché
noci v chudé stáji, se narodilo právě pro
tebe. Chce vstoupit do tvého života a žít s
tebou.

Nechce od tebe nic, jen mít místo ve
tvém srdci. K tomu však potřebuješ klíček
víry. Jen tímto klíčkem můžeš odemknout
své srdce pro betlémské Dítě.

Jedině tak bude mít možnost
nenápadně a jistě měnit tvůj život. Zaměří
tvůj pohled z časnosti do věčnosti.

Je to jen malé bezbranné Dítě -
nemusíš se ho bát. A přece je to ten
nejmocnější Král světa, vesmírný Vládce.

Jeho maličká drobná dlaň má sílu,
jako nemá nic jiného na světě!

Dokáže tě zachytit nad propastí.
Změnit tě k lepšímu. Změnit tvé myšlenky,
očistit tě, dodá ti chuti znovu vstát, když
padneš.

Stačí jen málo: sklonit se k tomuto
Děťátku z betlémských jesliček a dát mu
své srdce jako dar.

Adventní koncert pod freskami

Festival Setkání s duchovní hudbou
Krnov 2013 končí adventním
koncertem v minoritském kostele
Narození Panny Marie v Krnově v
pátek 6. prosince v 19.00 hodin. V
zajímavém svátečním programu
uslyšíme hudební díla F.Duranteho,
A.Mazáka, J.G.Albrechtsbergera,
J.S.Bacha, G.F.Händela a další.
Účinkovat budou sólisté z řad
studentů a pedagogů Církevní
konzervatoře Opava. Dále vystoupí
smíšený sbor Laudate Dominum a
komorní sbor – oba z Církevní
konzervatoře Opava, členové
Janáčkovy filharmonie Ostrava a
další hosté.

Církevní konzervatoř v Opavě je jedinou konzervatoří v republice, která se zabývá duchovní hudbou. Zahájila svou činnost v roce 1999. Mezi její studijní obory patří hra na varhany, hra na klavír, hra na cembalo, řízení sboru, sólový zpěv, hra na strunné nástroje, hra na dechové nástroje, hra na akordeon, skladba a dirigování. Přípravuje hudebníky i hudební pedagogy.

Přijďte zažít atmosféru adventu s uměním, které se podle tradic váže k tomuto období očekávání již po staletí.

Srdečně zvou pořadatelé Konvent minoritů Krnov a Občanské sdružení Flemmichova vila Krnov.

**Koncert je organizován v rámci
udržitelnosti projektu
„Objevujte kulturní dědictví
minoritických klášterů ve Slezsku“
Evropského fondu pro
regionální rozvoj Překračujeme
hranice.**

K. Kukelková

Ľ **Církevní konzervatoř Opava**
Konvent minoritů v Krnově
Občanské sdružení Flemmichova vila

vás zvou na

Adventní koncert

Na programu:
F. Durante, A. Mazák, J. S. Bach, G. F. Händel
a další

Účinkují:
solisté z řad studentů a pedagogů,
smíšený pěvecký sbor Laudate Dominum, komorní sbor CKO,
členové Janáčkovy filharmonie Ostrava a další hosté

Minoritský kostel Narození Panny Marie v Krnově
Pátek 6. prosince 2013 v 19:00 hodin

Koncert je podpořen dotací z rozpočtu Statutárního města Opavy.

 Konvent minoritů v Krnově
www.flekky.cz www.krnov.minority.cz

Pozvánky na křesťanské akce

Konference pro muže

Muž, jakého svět potřebuje

V pořadí již 8. konference pro muže proběhne 17.-18.1. v Malenovicích (hotel KAM) a 24.-25.1. ve středisku Immanuel (u Hlinska).

Tentokrát se budeme zabývat otázkou vnitřní proměny, která je nezbytná pro další růst. Základem je uvědomění si naší pravé identity, rozhodnutí a ochota se nechat Pánem Bohem vést a vytrvat, i když v tom zůstaneme sami. Přihlášky na: www.s-a-m.cz

Mládež ... Silvestrovská Travná 27. 12. 2013 až 5.1.2014, přihlášky na: www.travna.cz

Seminář kurzů Alfa ... Sobota 25. ledna 2014
PRAHA - zhodnocení iniciativy „Zveme Česko na
večeři“, 9.00 - 16.30 - sborový dům Praha, Na
Žertvách 23, metro B „Palmovka“

Ramzová aneb přátelství rozrůzněných

Myšlenku přátelství rozrůzněných vymyslel evangelík, novinář, myslitel, propagátor dětských klubů a odměňování organizátorů akcí pro děti i dospělé Břežovými listky Jan Šimáně-Galén. Myšlenku přátelství rozrůzněných má ve svých stanovách také Duha - sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi. Je sdružením otevřeným pro všechny lidi bez ohledu na věk, rasu, vyznání, barvu pleti, vzdělání a sociální původ.

Naše farnost pořádala ve spolupráci s Duhou zájezdy a akce pro děti Pod nebem. Několik členek našeho sboru se účastní zájezdů do divadla a výletů do přírody spolu s členy Přátel přírody a Klubu aktivních seniorů.

Počátkem října se uskutečnila výprava na Ramzovou do Národní přírodní rezervace Šerák-Keprník. Na Šerák jsme využili lanovku a dál už jsme pokračovali pěšky, kolem předválečného štábního pěchotního bunkru a hájenky Splav do Ostružné. Druhý den jsme putovali podél řeky Branné, která pramení v Rychlebských horách pod Smrkem a dále protéká obcí Ostružná. Na protějším kopci stojí soubor větrných elektráren. Pokračovali jsme chráněným územím Niva Branná k soutoku Klepáčovského a Brusného potoka, pak podél Čertova mlýna a romantických skal k hradu Kolštejn do Branné.

M. Šimarová

Jak rozbalovat vánoční dárek

Tak vidíte, máme zase Vánoce jako když je člověk vymaluje a hlavně jsme moudřejší a chytřejší. Už víme, jak to uděláme napřesrok, víme, že napřesrok většinu dárků seženeme mnohem dřív. Ano, tak se to má dělat, kupovat dárky v září a v říjnu, když má člověk po dovolené spoustu peněz, že ano. Kdy má v jedné krabici od bot samé pětistovky, v druhé samé Hradčany a v třetí aby je člověk celý prosinec hledal. Ano, napřesrok budete dárky v prosinci hledat a ne kupovat. A v prosinci půjdete do spořitelny nebo do Komerční banky svoje úspory ukládat, ne vybírat, lebo v Komerčné banke peníze nezmoknú.

Musíte mít ovšem na paměti, že sehnat dárky a položit je pod stromček, to není všechno. Toho druhého nejčastěji připravujete o radost totiž tím, jak dárky od něho neumíte přijímat. Přijmout dárek, to je podobné umění jako balet nebo rozhoupání zvonů a podobný obřad jako přijímání do šlechtického stavu, uzavření manželství nebo otvírání studánek. Vždyť si uvědomte, že někdo na vás myslí! Že si lámal hlavu, co by vám udělalo potěšení, že si utrl od úst a že je celý nespůj, jestli vám ten dárek udělá aspoň takovou radost, jakou jemu dělal starost.

Především si musíte Štědrý večer zorganizovat tak, že vyzvedáváním dárků z pod stromčku někoho pověříte. Když vám stojí stromček na podlaze, pověřte tím někoho, kdo je jako proutek a komu to shýbání, dřepy a vstávání nedělá potíže. Pokud máte stromček na stole, může tuto funkci zastávat i někdo, kdo nemůže nic dopnout.

Nu a taky musíte mít někoho, kdo se umí po štědrovečerní večeři nepozorovaně vytrazit a udělat cililink v předsíni nebo v pokoji. Musí to být ten, kdo má nejvyjevenější tvář, nebo kdo umí hodně užasle strčit hlavu do dveří a říci: „Víte, že tady byl Ježíšek?“ Na to vy musíte stejně užasle zakroutit hlavou a odpovědět: „Opravdu?“ nebo „No ne!“, či cokoli jiného vhodného. Ale vhodného! Je přece svatý den, tak žádné klení nebo něco takového. Nu a pak se odeberete ke stromčku k tomu nadílení.

Až dostanete dárek, nezačínajte ho honem honem rozbalovat, jako by bylo samozřejmé, že máte dostat vlastně všechno, co je pod stromčkem. Nejdříve se zeptejte: „Cože, tohle že je pro mne?“ Pak si přečtete jmenovku a řekněte: „Vidíte, že to není pro mne!“ A když vám budou říkat: Je! Je! Je!, přečtete si ji ještě jednou a opravte se: „Ba jo, je to pro mne!“ Mějte totiž na paměti, že předešlá ku spatření dárku je více vzrušující než jeho vlastní prohlížení.

I když je tedy jasné, že dárek je opravdu váš, nesmíte se na něj vrhnout jako nedočkavý hafan na hozený kousek klobásky. Kruťte nad ním ještě chvíli hlavou se slovy: „To jsem blázen, co to může být!“ Ani nadále však nespíchejte! Mašličku rozvazujte pomalu a stočte ji do klubička s tím, že tak pěknou stužku si musíte schovat

na příští Vánoce. Přesně totéž, ale ještě pomaleji, to pak uděláte s papírem, ve kterém je dárek zabalen. A teprve pak přijde chvíle, na kterou čeká dychtivěji dárcé než obdarovaný: otevřete krabičku a vyjmete dárek.

Nezapomeňte, že tento okamžik je úplně nejdůležitější. Nechod'te mi tedy na oči, jestli řeknete jenom: „Aha, voda po holení!“, nebo „Aha, násada na kosu!“, či „Aha, klobouk!“ Naučte se nejdříve nevěřičně vydechnout: „Ne!“ a po třech vteřinách rozsvítit oči a dodat třeba: „Voda po holení! - jak víte, že ji tak potřebuju?“ Potom si dárek prohlížejte ze všech stran, nechte si ukázat, jak se rozšroubuje klobouček, aby tekla, několikrát se pocmrndejte a několikrát dárek pochvalte. Pak za něj hezky Ježíškovi poděkujte a než dostanete další, pěkně si ho třeba i beze slova prohlížejte. Ten, kdo vám jej dal, to moc dobře vidí, i kdyby byl k vám zády. Prosím vás, nezapomeňte na to, že největší surovost je dárek vůbec nerozbalit a položit ho stranou.

Může vás ovšem potkat i to, že klobouk, který dostanete, si nasadíte na hlavu a on se vám zastaví až pod nosem. Prostě bude o pět čísel větší. To se může stát. Ale nesmí se stát, že vyhrknete jako nějaký Vínec z pazdery: „Jé, vždyť je mi velkej!“

Naučte se být taktní. Naučte se říct například: „Podívejte se, on je mi div ne akorát!“ Významově je to totéž, ale snáší se to o mnoho líp.

Tohle všechno jsem vám chtěl říct ještě ve chvíli, když už se toho moc zachránit nedá. Ale jestli jste dobře poslouchali, mohl bych vás uchránit od toho nejhoršího. Nemluvě o tom, že teď víte, co učit na Štědrý večer své děti. A pak: já si tím hlavně čistím svědomí vůči všem, kdo mi kdy v životě něco dali a já to neuměl přijímat. Ať mi o těchto svátcích lásky odpustí, že to umím až dneska, kdy už ani ty dárky skoro nevidím.

autor: František Nepil

Byli jsme v Pavlovicích

V polovině října se konalo setkání seniorátních konfirmandů a mládežníků, tentokrát v zapůjčených velmi pěkných prostorách katolického střediska „Ráj“ v Pavlovicích u Přerova. Od nás z Krnova se zúčastnili tři účastníci - Radovan Rosický, Mirinka Zmrzliková a Marta Moskvová (coby kuchařka). Škoda, že nás nemohlo jet víc, víkendovky nebývají tak často a tato se opravdu podařila. Vypůjčili jsme si zážitky z víkendovky od jedné z olomouckých účastnic.

R. R.

Setkání konfirmandů a mladší mládeže

Když jsme se všichni sešli - asi okolo šesté hodiny, začali jsme večeří. Stejně jako předchozí setkání vařila Martička, takže jídlo bylo výborné. Po večeři následovalo kolečko jmen a známé seznamovací hry, třebaže jsme se většinou všichni znali. Později nám Radovan, který měl na starosti hlavní duchovní program, nastínil, o čem si budeme v sobotu vykládat a také prozradil, že budeme létat. Po této upoutávce na zítřek jsme se v týmech (kluci proti holkám) pokusili ze špejlí postavit co nejvyšší stavbu, která měla udržet

láhev od kofoly. Lépe se to podařilo klukům, kteří si za odměnu mohli vypít svoje dva litry vody, kterými měli svoji láhev naplněnou.

Večer zakončila Hanýskova pohádka O kohoutkovi a slepičce, která dala námět následující hře (opět holky proti klukům), kdy jsme soutěžili, kdo rychleji naplní svůj hrnec vodou. Voda se ale musela nosit z nedalekého hrnce a nabírat se mohla jen pusou. I když se někteří z hygienických důvodů neúčastnili, hra se povedla a k mé velké radosti vyhrály holky a srovnaly tak předešlou prohru. Po hře byla už jen modlitba a večerka, která samozřejmě byla hrubě porušena.

Sobotní ráno přineslo snídani s loupáčky a slíbený Radovanův program, v rámci kterého jsme přirovnali náš život k cestě balonem a rozhodovali se, co chceme z našeho balonu vyhodit a co si naopak ponechat. Také jsme výtvarně zpracovali naši cestu životem. Po závěrečném ztišení přišel na řadu již všemi vyhlášený oběd.

V rámci poledního klidu jsme se vydali na procházku k místnímu hřišti, na kterém si někteří kluci zahráli fotbal, zatímco ostatní využili Hanýskovy přítomnosti k focení společných fotek. Zpět jsme se vrátili zrovna na svačinu, po které už přišel čas na velkou bojovku, která byla založena na večerní pohádce O kohoutkovi a slepičce. My

(slepičky) jsme běhali jako o život, abychom mohli vodou ze studánky zachránit kohoutka.

Po vyčerpávající hře přišla opět chvíle odpočinku, večere a po večeri večerní program s vyhlášením vítězů odpolední velké hry, při kterém jsme blahopřáli vítězům, vzdali čest poraženým a užili si vědomostní kvíz od Káji a Magdy. V zápětí přišla další Magdina a Kájina hra, při které jsme se opět rozdělili na týmy a opět jsme se velmi nejen naběhali, ale také pobavili a unavili.

Následovala výprava za vesnici, kde jsme vypustili náš vlastní balon a vzdali díky Pánu Bohu za krásný víkend. Zpátky do centra jsme přišli už po večerce, i když spát se ještě nikomu nechtělo.

I přes dlouhou noc jsme v neděli vstali, nasnídali se, uklidili a odjeli autobusem do Přerova na bohoslužby, po kterých nastalo loučení a začátek čekání na další krásnou víkendovku. ☺

Sára Gabrielová, Olomouc

Ostravské Listopadání

Ostravské listopadání je hudební minifestival nejen křesťanských hudebníků, který se koná každoročně v Ostravě v Třanovském sále vedle evangelického kostela. Pořádá ho sbor ČCE Ostrava a SEM (sdružení evangelické mládeže). Na této akci byli z našeho sboru: Radek L., Jirka, Martička, Standa, Karolína, Ester, Daník a Aleš.

Začalo to v pátek 8. listopadu večerí a po ní následoval večerní koncert skupiny P.O.T.R.K z Orlové. Po koncertě byl v klubovně otevřen tzv. „PUB“, kde se prodávaly párky v rohlíku, tousty, chipsy a kofola - vše za mírné ceny. Také tam byl fotbálek a různé hry.

V sobotu dopoledne bylo nacvičování bohoslužeb s Ladislavem Moravetzem. V odpoledních hodinách byly hudební bloky (koncerty), kde vystupovaly skupiny - Moby dick (Ostrava), Šansonika (Orlová), Klára Šimková a Markéta Hávovalá, Sunrise quintet, vocal jazz alternative (CZ/SK).

A na konec - po večerí - vše zakončila skupina HROZEN (z nevinařského kraje na okraji Slezska). Po skončení koncertu byl znovu otevřen „PUB“ a tento den zakončil v

evangelickém kostele večer ve stylu TAIZE.

V neděli ráno byla snídaně - byla sladká, mňam! Po snídani jsme šli na generálku písní na nedělní bohoslužby, které byly s večerí Páně a potom jsme se rozloučili.

Po Listopadání se ještě volil nový SEM a SOM (seniorátní odbor mládeže).

za krnovskou mládež Radek Loyda.

Pozvání k radosti

Ať svítí vánoční stromček,
ať hoří na něm světla,
by do všech srdcí i srdček
vánoční radost slétla.

Ať zpívají píseň vánoční
na celém světě děti,
vždyť radostná zvěst z nebe zní
a ke všem lidem letí.

Že přišel na svět Kristus, Král,
že Boží Syn se zrodil,
aby nám v lásce panoval
a z hříchů vysvobodil.

Milé děti,

za chvíli nás čeká opět to krásné období plné sněhu, cukroví a pohádek - Vánoce. Co je ale na tomto svátku pro nás nejdůležitější? Správně, připomínáme si narození Ježíše Krista. O děťátku na slámě jste jistě už slyšely, ale co tomu předcházelo? To se dozvíte v následujícím úkolu, který si můžete vybarvit.

OMALOVÁNKA S ÚKOLEM:

Najdi si v Matoušově evangeliu úryvek 2,13 a zodpověz následující otázky!

1) Josefovi se ve snu zjevil anděl a řekl mu, že má i s Marií a dítětem uprchnout. Kam?

2) Jak dlouho v tom místě zůstali?

3) Čemu se svatá rodina tímto útekem vyhnula?

Vánoce jsou velkým a pro nás důležitým svátkem. Připravujeme se na ně už v období adventu, což znamená příchod, který začíná 4 týdny před Vánocemi. Proč jsou vlastně pro nás Vánoce důležité? Bůh kdysi dávno slíbil, že pošle na svět svého Syna, aby nás zachránil od zla a smrti. Svůj slib před 2 tisíci lety splnil, a narodil se Ježíš. Ten za naše hříchy umřel, abychom měli věčný život v nebi – dal náš vztah s Bohem do pořádku (to si zase připomínáme na Velikonoce). Mysleme na to nejen o Vánocích.

Poblíž místa, kde se Ježíš narodil, nocovali pastýři a střídali se v hlídání svého stáda. Najednou se jim zjevil anděl a polekaným pastýřům řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha:

SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU A NA ZEMI

7	4	8	4	1

 LIDEM

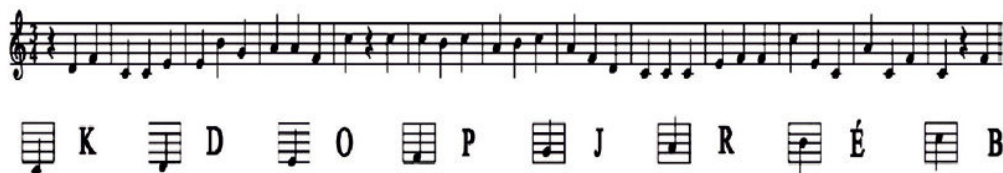
2	4	6	5	3

 VŮLE!

Pomůžeme pastýřům poskládat ztracená slova? Úkol možná vypadá trochu složitě, ale s malou nápovědou si jistě rychle poradíte. Každá nota má svoji řádku a je k ní přiděleno jedno písmeno abecedy. Vyberte si postupně vždy jeden druh noty a spočítejte, kolikrát se objevuje v písničce pod tímto povídáním - číslo si pak poznamenejte k odpovídající notě s písmenkem. Až vše spočítáte, určitě si rychle poradíte s dosazením písmen do očíslovaných kolonek a dozvíte se tak, co uslyšeli pastýři.

Malá nápověda:

když např. nota, u které je písmeno P, bude v písničce 7x, napíšete písmeno P do kolonky s malým

Moje adventní putování

Každý den si vybarvi jedno políčko
a spolu s pastýři dojdeš bezpečně
do Betléma!

Na každou neděli
připadá zvláštní políčko
s nakreslenou svící.

připravila L. Lukášová

Českobratrská církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
<u>Číslo účtu sboru:</u>	1845328379 / 0800
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangelnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování svatě večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Pondělí	dle domluvy	každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modliteb. setkání - v různých církvích
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele a od ledna na faře (mimo prázdniny)
Čtvrtek	dle domluvy	skupinky v jednotlivých rodinách
Pátek	18.00 h.	modlitební setkání v kostele a od prosince na faře
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v klubovně Tensingu v areálu bývalé Karnoly na ul. Čsl. armády (mimo prázdniny)
Neděle	9.45 h.	bohoslužby

Pravidelná shromáždění v Krasově (místo 1. středy v prosinci bude v 1. úterý 5. 12. !):

1. a 3. středa v měsíci 13.00 hod. biblická hodina v domě peč. služby
V zimě se biblické hodiny i bohoslužby konají u sestry Ničmanové v domě peč. služby.

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci - u Čeparových, Brantice č.p. 93

Shromáždění v Třemešné:

bohoslužby pouze o svátcích (Velikonoce, Vánoce) - v katolickém kostele

Dávej každému, co mu náleží, rozdávaj radost a dobro,	...	podávej ruku k pomoci. Rozdávaj úsměvy, dávej sám sebe,	...	neboť na věčnost si vezmeš sebou jen to, co jsi rozdál.
--	-----	--	-----	---

Redakční rada:

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová, Miluše Čičmanová
technický redaktor - Petr Malík

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší,
posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz